

[K. Helveg Petersen.]

i § 8, hvor det bestemmes, at udlevering ikke kan finde sted, når den, der søges udleveret, her i landet er dømt eller frifundet for den pågældende strafbare handling. Det samme bør vel gælde, dersom den pågældende er blevet dømt eller frifundet i tredjeland på linje med det forbehold, der fra dansk side er gjort til artikel 1 i den europæiske udleveringskonvention; der synes ikke at være nogen rimelig grund til at begrænse bestemmelsen til det tilfælde, hvor den pågældende er dømt her i landet. Og én ting til vil jeg gerne pege på: Danmark har, som det bemærkes i lovforslaget, part i den europæiske udleveringskonvention af 1957, der er ratificeret her i juli 1962, og det spørgsmål må naturligvis rejse sig, om der i kraft af vor tilslutning til denne konvention kan være tendenser, som strider imod det foreliggende lovforslag. Her er det, jeg går ud fra at ministeren er parat til at anvende bestemmelserne i konventionens artikel 2, hvorefter det bliver muligt for enhver stat at tage sådanne forbehold, som flyder af lovgivningen i det pågældende land.

Der er som sagt en hel del spørgsmål, som det kan være nødvendigt at se nærmere på; men jeg er helt overbevist om, at loven vil medføre meget betydelige fremskridt i forbindelse med behandlingen af sager, der for de pågældende personer bogstavelig talt er af livsvigtig betydning. Mit parti medvirker med glæde til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Diderichsen: På liberalt centrums vegne skal jeg sige, at vi fuldt ud slutter os til hovedlinjerne i denne lovgivning og betragter det som særdeles naturligt og rigtigt, at vi får en lovgivning på dette område og ikke blot en hjemmel.

Ligesom hr. Thestrup og hr. K. Helveg Petersen har også jeg hæftet mig ved forholdet til de bestående traktater; må jeg forstå justitsministeren sådan, at disse traktater vil blive ophævet eller i hvert fald ændret, således at de alle kommer i overensstemmelse med det „kan“, hvormed § 1 fastslår, at vi ikke har nogen udleveringspligt i nogen henseende, det vil sige over for noget land?

Vi vil gerne anbefale lovforslaget.

Justitsministeren (K. Avel Nielsen): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for tilslutning til lovforslagets principper. Der er blevet rejst en hel række konkrete problemer, som jeg er parat til at drøfte i et udvalg; det vil næppe være hensigtsmæssigt at gå nærmere ind på dem her. Men nogle almindelige ting vil jeg dog gerne sige i anledning af de udtalelser, der er faldet.

Hr. Ib Thyregod nævnte den bestemte sag om udlevering til Frankrig af en i Frankrig dødsdømt person; det var en engelsk statsborger. Herom vil jeg gerne give den oplysning, at forinden en sådan udlevering finder sted, føres der gennem udenrigsministeriet visse forhandlinger, sådan at vi får garanti for, at der ydes den pågældende en fair proces. Det er almindelig kutyme, at hvor der i den pågældendes fravær er afsagt dødsdom, udleverer man ikke, før man gennem diplomatiske forhandlinger har forvisset sig om, at sagen vil blive taget op til fornyet prøvelse; det er også sket i dette tilfælde.

Hr. Thestrup spurgte, om der i fremtiden ville være nogen pligt til at udlevere ifølge traktater, og hr. K. Helveg Petersen var faktisk inde på det samme spørgsmål og sagde endda, at han gik ud fra, at der ikke fremtidig blev indgået nogen traktat indeholdende pligt for Danmark til at udlevere. Det kan jeg besvare positivt; men jeg kan sige, at der ikke fremtidig vil blive afsluttet bilaterale aftaler eller traktater med noget land indeholdende bestemmelser, der går ud over lovens bestemmelser; det må være meningen, og det må være tilstrækkelig garanti.

Det er jo et meget vanskeligt problem, som hr. K. Helveg Petersen nævnte om statsuccessionen i forhold til de traktater, vi nu har indgået specielt med England — om disse traktater uden videre overføres til den række lande, som opstår og får selvstændig status. Vi har undersøgt spørgsmålet, og vi har drøftet det med folkerets eksperter. Jeg kan ikke sige, at vi er kommet til nogen klar erkendelse af problemet, men jeg kan sige så meget, at når der fremsættes begæring om, at en med England eller et andet, tilsvarende land indgået udleveringskonvention skal have gyldighed mellem et nyt land og Danmark, tager vi spørgsmålet op til undersøgelse og sikrer